

ЖАЛБА ОТ ГЕОРГИ ТОДОРОВ ГАТЕВ СРЕЩУ РЕШЕНИЕ НА ДЪРЖАВНАТА КОМИСИЯ ПО СИГУРНОСТ НА ИНФОРМАЦИЯТА

ЧРЕЗ ДЪРЖАВНАТА КОМИСИЯ
ПО СИГУРНОСТ НА ИНФОРМАЦИЯТА

ДО ВЪРХОВНИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЖАЛБА

от Георги Тодоров Гатев *

Уважаеми върховни съдии,

Обжалвам в срок горното решение на Държавната комисия по сигурност на информацията (ДКСИ), като смятам, че същото е постановено при *нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила, необоснованост, несъответствие с целта на закона и изискванията за форма*. Моля да разгледате и въпросите относно *действителността и допустимостта* на посоченото решение.

ОТНОСНО ФАКТИТЕ

Заместник-председател съм на Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства (НБКСРС, Бюрото), избран с решение на Народното събрание през 2014 г.

На 24 юли 2017 г. в интернет страницата на прокуратурата на Република България бе публикувано прессъобщение със заглавие: „**Прокуратурата предложи на председателя на ДАНС да бъде отнето разрешението за достъп до класифицирана информация на член на НБКСРС**“. В материала се сочи, че на 23.05.2017 г. в Софийската градска прокуратура – СЗ „Антикорупция“, е постъпил сигнал от Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) за установени нарушения на служебни задължения от страна на член на НБКСРС, като на 2.06.2017 г. на

* Жалбата е изготвена съвместно с адвокат Александър Кашъмов от Софийската адвокатска колегия.

ДАНС е била възложена допълнителна проверка по сигнала. След приключването ѝ на 24.07.2017 г. преписката е била решена по същество от прокурор от СГП.

В прессъобщението се сочи какви според съдържанието му са установените нарушения от члена на НБКРС, като се посочват *срещи* в заведение с обвиняем магистрат, *заявление* от подсъдим, с когото е в близки отношения, проведени *разговори* с обвиняем магистрат, *срещи* с лице, спрямо което са били прилагани специални разузнавателни средства (СРС), *заведен* в НБКРС обвиняем магистрат. Посочено е, че нарушенията следователно се изразяват в това, че членът на Бюрото *контактува* с подателите на заявления (вкл. обвиняеми или подсъдими), *съветва* ги относно съдържанието на заявления (жалби), а дори и *лично изготвя* такива заявления или *нарежда* това на служител от администрацията на Бюрото. Описаните случаи, установени при проверките на ДАНС, според прессъобщението „сочат на нарушения на „установения обществен ред“ (по смисъла на ЗЗКИ) и представляват основание за „ненадеждност“ от гледна точка на сигурността и опазване на тайната.

На 26.07.2017 г. заместник-председателят на ДАНС е издал **Отнемане на разрешение за достъп** до класифицирана информация № 170, с което е отнето разрешение № 110110/28.09.2016 г. за достъп до класифицирана информация с ниво на класификация „Строго секретно“ на Георги Тодоров Гатев, т.е. мен – жалбоподателя.

В законоустановения срок подадох подробно мотивирана жалба пред ДКСИ. С обжалваното решение ДКСИ е отхвърлила жалбата.

ОТНОСНО ПРАВОТО

Закон за специалните разузнавателни средства (ЗСРС)

С изм. и доп. в Закона за специалните разузнавателни средства бе създадено НБКРС като независим държавен орган, който осъществява наблюдение на процедурите по разрешаване, прилагане и използване на специалните разузнавателни средства, спазване на принципа на финансова обвързаност, съхраняването и унищожаването на информацията, получена чрез СРС, както и за защита на правата и свободите на гражданите срещу незаконосъобразното използване на специални разузнавателни средства (чл. 34б, ал. 1 ЗСРС). Създаването на Бюрото адресира системни проблеми в системата за тайно следене, установени от Европейския съд по правата на човека с решения по дела срещу България, в които е прието нарушение на чл. 8 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ)¹. Бюрото

¹ Решение от 28 юни 2007 г. по делото *Асоциация за европейска интеграция и права на човека и Екимджиев с/у България*, жалба № 62540/00, Решение от 23 октомври 2012 г. по делото *Хаджиев с/у България*, жалба № 22373/04, решение от 16 октомври 2012 г. по делото *Нацев с/у България*, жалба № 27079/04.

осъществява наблюдение и по отношение на държавни органи като ДАНС и прокуратурата, които съгласно ЗСРС имат правомощието да заявяват използването на специални разузнавателни средства (срв. чл. 13, ал. 1, т. 1 и ал. 2 ЗСРС).

Между други функции НБКРСС разполага с правомощието служебно да уведомява гражданите, когато спрямо тях са били прилагани неправомерно специални разузнавателни средства (чл. 34ж, ал. 1 ЗСРС)². Гражданите не се уведомяват единствено в случаите по чл. 34ж, ал. 2 ЗСРС. Според Правилника за дейността на НБКРСС и неговата администрация (обн., ДВ, бр. 77 от 2016 г.) същото извършва проверки в следните три случая: 1) при постъпили мотивирани сигнали на граждани за незаконосъобразно прилагане спрямо тях на СРС; 2) при самосезиране; 3) по препратени документи от други държавни институции. Според практиката на Бюрото за редовен се смята всеки сигнал на гражданин, попълнил своите имена, единен граждански номер и адрес и изложил в свободна форма твърдения за използвани незаконосъобразно СРС спрямо него, т.е. дори немотивирани заявления не се оставят без разглеждане съгласно практиката на Бюрото. Както в ЗСРС, така и в правилника за дейността на НБКРСС и неговата администрация липсват основания заявления да бъдат оставяни без разглеждане или обявявани за недопустими.

НБКРСС осъществява и функция по издаване на задължителни указания, свързани с подобряване режима на използване и прилагане на специални разузнавателни средства, както и за съхраняване и унищожаване на придобитата чрез тях информация. При осъществяване на тази функция Бюрото е издало множество задължителни указания, публично достъпни и в интернет страницата му.

Защита на личната сфера и личните данни

Съгласно чл. 32 от Конституцията на Република България, чл. 8 ЕКПЧ, чл. 17 от Международния пакт за гражданските и политическите права, Конвенция № 108 на Съвета на Европа за защита на личните данни при автоматизираната им обработка, Директива 95/46/ЕО и Закона за защита на личните данни всяко физическо лице има *правото на достъп до информация* относно съхраняваните отнасящи се до него лични данни, в това число свързаните с оценка на негови действия и бездействия, от която произтичат последици за неговите права и задължения. Неоснователният отказ да бъде предоставен такъв достъп представлява намеса в посочените права, като нарушението се подсилва в случаите на оповестяване на информация, злоставяща лицето, доколкото репутацията е приета в практиката на ЕСПЧ за попадаща в обхвата на чл. 8 ЕКПЧ.

² Това правомощие е създадено с цел да бъдат отстранени нарушенията на чл. 8 от ЕКПЧ, констатирани в делата *Хаджиев* и *Нацев*.

Справедлив процес

Всеки има право на справедливо и публично гледане на неговото дело съгласно чл. 6, § 1 ЕКПЧ. Съгласно **принципа за „равенство на средствата“ (equality of arms)**, изведен в практиката на ЕСПЧ по чл. 6, § 1 ЕКПЧ, правото на всяка страна в процеса да узнае доказателствата, които представя и на които се позовава насрещната страна в процеса, и да ги обсъди и оспори, е неделима част от правото на справедлив процес.

Презумпция за невинност

Съгласно чл. 31, ал. 3 от Конституцията на Република България обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда.

Административно производство

Всеки засегнат има *право на участие* в административните производства съгласно АПК. Административните органи следва да *изяснят* обстоятелствата по случая и да *обсъдят* обясненията и възраженията на заинтересованите. Индивидуалният административен акт *се мотивира*, като се посочват фактическите и правните основания за издаването му (чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК).

Съдействие и информация от административните органи

Съгласно чл. 28, ал. 1 АПК при упражняване на своите правомощия административните органи *са длъжни*: 1) да осигуряват общодостъпна, точна, систематизирана и разбираема информация за компетентността им; 2) да осигуряват достъп до формулярите и оказват съдействие за попълването им; 3) да предоставят пълна информация за сроковете, приложими в производството, и за дължимите такси.

ОТНОСНО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ЗАКОНА В НАСТОЯЩИЯ СЛУЧАЙ

Приетата за установена фактическа обстановка

Поради *липса на мотиви* от фактическа страна както в акта на заместник-председателя на ДАНС (акта на ДАНС), така и в обжалваното решение, моля да приемете за относима фактическата обстановка така, както е очертана от прессъобщението на прокуратурата, цитирано по-горе, и от фактическите твърдения и обяснения, направени с жалбата ми до ДКСИ. За установяване на фактите моля да бъде изискана цялата административна преписка.

Съществено нарушение на процедурните правила

Задължение на ДКСИ като орган, осъществяващ контрол върху отнемането на разрешение за достъп до класифицирана информация, е като минимум да осъществи контрол за законосъобразност на издадения индивидуален административен

акт. Това означава да извърши *проверка* не само по наведените в жалбата основания, но и служебно *относно спазването на изискванията за компетентност на издалия акта орган, за форма, за спазване на материалния закон и административно-процедурните правила и изискването за съответствие с целта на закона. От съдържанието на оспореното решение на ДКСИ не личи да е направена проверка за наличието на което и да е от посочените законови изисквания. Това представлява **съществено нарушение на процедурните правила.***

1. Липса на фактически основания в обжалваното решение

В настоящия случай ДКСИ е издала решение, което е *изцяло лишено от мотиви*. Изискването за мотивиране на индивидуалните административни актове произтича от чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Фактически основания за издаване на обжалвания акт обаче не са изложени. Следователно са допуснати **нарушение на изискването за форма и съществено нарушение на процедурните правила.**

Издаването на решението на ДКСИ по жалба срещу отнемане на издадено разрешение за достъп до класифицирана информация е уредено в чл. 65–66 ЗЗКИ. В тези разпоредби липсва специален текст относно *съдържанието на решението на ДКСИ*. Следователно е *приложим общият ред*, предписан от чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Като *не е отчела приложимия закон*, ДКСИ е допуснала **нарушение на изискването за форма на акта и на процедурните правила** за издаването му.

При сравнение се установява, че отказът да бъде издадено разрешение за достъп до класифицирана информация и отнемането на издадено разрешение за такъв достъп не се мотивират, като се посочва само фактическото основание (чл. 57, ал. 3 и чл. 59, ал. 3 ЗЗКИ). Доколкото в рамките на правомощията си по чл. 65–66 ЗЗКИ обаче ДКСИ осъществява дейност по решаване на правен спор, тя се явява орган, който при спазване на законовите изисквания и чрез предвидените от закона доказателствени средства следва да събере доказателства и да провери събраните такива, да ги обсъди и да стигне до извод относно фактите и относно правото. Оттук следва необходимостта *да изложи фактически основания* по случая. Като не го е сторила, е **нарушила процедурните правила и изискването за форма**. Нарушението е **съществено**, тъй като е довело до осуетяването на всяко обективно възможно право на защита.

Същият извод следва включително от съответното прилагане на разпоредбите на АПК относно първата съдебна инстанция. Тъй като обжалването на решението на ДКСИ е предвидено в рамките на *касационно производство* (съгласно изричната норма на чл. 68, ал. 3 ЗЗКИ), то законодателят е изразил воля, според която за производството пред ДКСИ следва да се прилагат съответно разпоредбите за първата съдебна инстанция (чл. 145 и сл. АПК). Съгласно чл. 172а, ал. 2 АПК в решението, с което приключва това производство, следва да бъдат изложени мотиви, в които се

посочват становищата на страните, фактите по делото и правните изводи на съда. Това не е сторено в обжалваното решение, което **обулавя неговата отменяемост** поради противоречие със закона – **съществено нарушение на процедурните правила**.

Предвид липсата на фактически основания в обжалваното решение на ДКСИ не става ясно дали изводите в него съответстват на установените факти. Макар в положение на това незнание, твърдя за *несъответствие на изводите на установеното от фактическа страна*, поради което е налице **необоснованост** на обжалваното решение (доколкото са приложими правилата за касационната инстанция).

2. Право на защита – правото на засегнатия да узнае в какво е обвинен

Не само че в обжалваното решение липсват изцяло мотиви, свързани с фактическите му основания, но и при започването на производството *ДКСИ не ме е уведомила дори в най-общи линии* за параметрите на производството и най-вече на приетата за установена фактическа обстановка, която е очертана от индивидуалния административен акт на ДАНС, който се оспорва. Не е предоставена съответно възможност за коментар и оспорване дори в общи линии на такава фактическа обстановка. Следователно е нарушено правото ми на защита, тъй като неговата основа е знанието на какво се основава обвинението и най-вече – на какви твърдения. В случая е несъмнено, че се касае за *производство, чрез резултатите от което се ограничават мои права*, доколкото и последиците от отнемането на разрешението ми за достъп до класифицирана информация са свързани със *забрана за заемане на определени длъжности* за период от най-малко 3 години (чл. 59, ал. 6 ЗЗКИ) и са задължителна предпоставка за прекратяване на правоотношението с мен като заместник-председател и член на НБКРС.

Липсата на информация относно установените факти и доказателствата, с които са събрани, осуетява всякаква възможност за защита. Това е така, тъй като незнанието на фактите и на доказателствата от страна на засегнатия прави невъзможно тяхното оспорване и съответно твърдението и доказването на обратните факти. Следователно е **съществено нарушено правото ми на защита**, гарантирано с Конституцията, ЕКПЧ и законите.

3. Събиране на доказателства

Съгласно общия закон (АПК) твърдените факти подлежат на доказване със средствата, предвидени в АПК. Според чл. 59 във вр. с чл. 56 ЗЗКИ в случаите, когато стават известни факти, които поставят под съмнение надеждността на дадено лице, се извършва проверка. Съгласно чл. 65, ал. 4 ЗЗКИ след получаването на преписката ДКСИ може да събира нови доказателства.

В случая от мотивите към обжалваното решение *не става ясно дали е извършвана въобще проверка* при започване на производството по чл. 59 ЗЗКИ и от кого,

какви са резултатите от нея и как те обуславят отнемането на разрешението ми за достъп до класифицирана информация. Не става ясно дали в случая ДКСИ е предприела действия по събиране на нови доказателства, дали такива са събрани, дали доказателствените ми искания, направени с жалбата, адресирана до ДКСИ, са били разгледани, уважени, или респ. отхвърлени и по какви причини. Дори изключението по чл. 57 и 59 ЗЗКИ за излагане на фактически основания да беше приложимо към решението на ДКСИ, то категорично не обхваща и въпросите относно събраните доказателства и доказателствените средства, чрез които са били събрани. Очевидно е, че под „не се мотивира“ дори по отношение на административния акт по чл. 59, ал. 3 ЗЗКИ се има предвид „не се посочва фактическо основание“, което се извежда от другия употребен в текста на разпоредбата израз – „се посочва само правното основание“. Тази редакция на нормата обаче не създава възможност за разширително тълкуване и прилагане и респ. оправдание административният орган да не изложи данни относно събраните доказателства, проверката и обсъждането им. Следователно, дори ако се приемеше (отделно от изложения по-горе аргумент относно различната редакция на чл. 65–66 от тази на чл. 59), че законодателят е имал намерението да позволи на ДКСИ да не мотивира решенията си по чл. 66 ЗЗКИ чрез посочване на фактическо основание, то категорично едно такова изключение не обхваща въпросите относно събраните доказателства, използваните доказателствени средства, направените искания и тяхното обсъждане, приемане или отхвърляне. Нещо повече, от пълната липса на мотиви в тази насока не става ясно дали ДКСИ просто се е въздържала от излагане на мотиви относно доказателствата, или въобще не е извършвала дейност по събиране и проверка на доказателства, обсъждала ли е доказателствените ми искания, изложени в жалбата до ДКСИ. Дори не става ясно дали е получила преписката по проверката, на която е основано решението на ДАНС. Едно подобно нарушение се отнася и към изискванията за форма, и към процесуалния закон, доколкото липсва каквото и да е обсъждане както на събраните от административния орган ДАНС доказателства и доказателствените средства, с които са събрани, така и на исканията ми като засегнато лице. Следователно е допуснато съществено нарушение на **процедурните правила**.

4. Участие в процеса – посочване на доказателства

Съгласно чл. 36, ал. 2 АПК страните оказват съдействие на административния орган в административното производство. Това е не само тяхно задължение, но и тяхно право. Съгласно чл. 171, ал. 2 АПК при съответно приложение на разпоредбите относно първата съдебна инстанция страните имат право да сочат и да искат събирането на доказателства. Правораздавателната инстанция, в случая ДКСИ, е длъжна да се произнесе изрично по тези искания съгласно чл. 171, ал. 5 АПК. Нещо повече, съгласно чл. 171, ал. 4 АПК има задължението да дава указания на страните. Нищо такова не е сторено в производството по обжалваното решение, което обусла-

вя неговата незаконосъобразност поради **съществено нарушение на процедурните правила**.

5. Участие в процеса – достъп до документи

Съгласно чл. 34, ал. 1 АПК административният орган осигурява на страните възможност да преглеждат документите по преписката, както и да си правят бележки, извадки, копия. Административният орган също е длъжен да осигури на страните възможност да изразят становище по събраните доказателства, както и по предявените искания, и да правят писмени искания и възражения съгласно чл. 34, ал. 3 АПК. Изключение от предоставяне на тези права е допустимо единствено в случаите по ал. 4, като за това е абсолютно задължително излагането на изрични мотиви. В рамките на съдебната фаза страните разполагат със същите права. Нито едно от посочените задължения не е изпълнено от ДКСИ при издаване на обжалваното решение, като *не е осигурена възможност за преглед на документите по преписката, съответно за писмени искания и възражения във връзка с тях*. По този начин са **нарушени съществено процедурните правила**, като е нарушено правото ми на участие като засегнатата страна в производството и правото ми на защита.

6. Участие в процеса – обсъждане на обяснения и възражения

Съгласно чл. 35 АПК решение се издава само след като се изяснят фактите и обстоятелствата и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите. Практиката на съдилищата е константна още от времето на отменения ЗАП, че неизпълнението на това задължение представлява съществено нарушение на процедурните правила, водещо до отмяна на обжалвания акт.

Що се отнася до съответното приложение на правилата относно първата съдебна инстанция, доколкото разглеждането на жалбата става задължително в открито заседание, ДКСИ е допуснала поредно нарушение на процедурните правила. *Открито заседание не е провеждано, нито съм призоваван за такова*.

От изложеното следва, че е нарушено правото ми на участие в производството, както и правото ми на справедлив процес, което представлява **съществено нарушение на процедурните правила**.

7. Компетентност на издалия акта по чл. 59 ЗЗКИ орган

От съдържанието на обжалваното решение *не е видно да е проверявано наличието на компетентност* за издаването на акта по чл. 59 ЗЗКИ от заместник-председателя на ДАНС. В чл. 59 ЗЗКИ е направена референция към издалия разрешението орган. Съгласно чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗДАНС институцията се представлява от председателя. Липсват мотиви, от които да стават ясни изводите на ДКСИ по въпроса за наличието на законова компетентност заместник-председателят на ДАНС да издаде акт по чл. 59 ЗЗКИ. Следователно е допуснато **нарушение на закона**.

Нарушение на материалния закон

1. Нарушение на чл. 59, ал. 1, т. 1–3 ЗЗКИ

Според посоченото в акта по чл. 59 ЗЗКИ правно основание разрешението за достъп до класифицирана информация е отменено на основание чл. 59, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 40, ал. 1, т. 6 и т. 8 във вр. с чл. 41, т. 4 и чл. 42, ал. 1, т. 2 ЗЗКИ. Прегледът на тези разпоредби показва, че се *сочат две основания – липса на надеждност* от гледна точка на сигурността и липса на надеждност за опазване на тайна. Изводът за липса на надеждност от гледна точка на *сигурността* е основан на твърдение за осъществяване на *дейност, насочена срещу обществения ред*. Изводът за липса на надеждност от гледна точка на *опазване на тайната* се основава на твърдение за наличие на факти и обстоятелства, които водят до *опасност от изнудване* на лицето.

Основанията, на които може да бъде отнето издадено разрешение за достъп до класифицирана информация, са три. Две от тях, уредени в чл. 59, ал. 1, т. 2 и 3, се отнасят до *нарушения на закона*. Другото основание, уредено в чл. 59, ал. 1, т. 1 ЗЗКИ се отнася до изискванията *по чл. 40, ал. 1 ЗЗКИ*. Според основанията по т. 2 и 3 трябва да е извършено нарушение на закона, което е създавало опасност от възникване или е довело до значителни вреди за интересите на държавата, организациите или лицата в областта на защитата на класифицираната информация, или да са извършени системни нарушения на закона или подзаконовите актове, свързани със защитата на класифицираната информация. От изложеното следва, че само тези нарушения на закона, предвидени в т. 2 и 3, могат да бъдат основание за отнемане на издадено разрешение за достъп. Други нарушения на закона не могат да бъдат такова основание, както става ясно от изразената недвусмислено законодателна воля. Това означава, че *основанията по чл. 40, ал. 1 ЗЗКИ*, които са другото основание за отнемане на разрешение за достъп, подлежат на рестриктивно тълкуване и прилагане. *Конкретно, никакви нарушения на закона, попадащи в хипотезите на чл. 40, ал. 1 ЗЗКИ, не могат да бъдат основание за отнемане на разрешение за достъп освен нарушенията по чл. 59, ал. 1, т. 2 и 3 ЗЗКИ.*

2. Нарушение на чл. 41, т. 4 ЗЗКИ

Посочената в акта на ДАНС хипотеза – осъществяване на *дейност, насочена срещу обществения ред*, не може да съществува извън случаите на *нарушения на закона*. Това е така, тъй като извършването на дейност е част от свободата на човека, освен ако законът не забранява тази дейност. Защитените с такава забрана права и интереси могат да бъдат различни, като защитата на обществения ред представлява конкретна хипотеза на законно защитен интерес. С решение № 7/2016 г. по к. д. № 8/2015 г. Конституционният съд е обявил за противоконституционна разпоредбата на чл. 40, ал. 1, т. 5 ЗЗКИ, според която не се издава разрешение за достъп (респ. се отнема такава) в случаите на образувано досъдебно или съдебно производство за

умишлено престъпление от общ характер. По аргумент за по-силното основание за други нарушения, които не представляват умишлени престъпления от общ характер, респ. не са предмет на досъдебно или съдебно производство, е изключено да бъде отнето разрешение за достъп. Следователно мъглявото твърдение за „дейност срещу обществения ред“ поначало не може да бъде основание за отнемане на разрешението за достъп до класифицирана информация. Друг е въпросът за неяснотата поначало на тази предвидена в закона хипотеза, която допуска субективно и широко тълкуване. Доколкото подобна дейност може да представлява единствено нарушение на закона, то следва да бъде надлежно установено с влязъл в сила акт. Като не е отчела посочените обстоятелства, ДКСИ е **нарушила закона**.

На следващо място, нарушенията на закона, които могат да обусловят отмяна на издадено разрешение за достъп до класифицирана информация, следва или да са създали *опасност* от възникване, или да са довели до *значителни вреди* за интересите на държавата, организациите или лицата в областта на защитата на класифицираната информация, или да са системни (чл. 59, ал. 1, т. 2 и 3 ЗЗКИ). Тъй като нищо такова не се твърди по отношение на твърдението за „дейност срещу обществения ред“, то отново соченото основание е неприложимо. Неотчитането на това обстоятелство в обжалваното решение е **в нарушение на закона**.

3. Нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 2 ЗЗКИ

Не е налице и второто твърдено основание – създаване на *възможност за изнудване* на лицето, тъй като от фактите, изложени в пресъобщението на прокуратурата, е невъзможно да се направи подобен извод. Следователно е налице както **нарушение на материалния закон**, така и **необоснованост** по отношение на така посоченото основание.

4. Дейност в съответствие със закона

Нарушение на посочените в акта на ДАНС, респ. вероятно разглеждани от ДКСИ нарушения на ЗЗКИ, е невъзможно да са осъществени и поради обстоятелството, че *действията*, които се твърди в пресъобщението на прокуратурата, че съм бил извършвал, са изцяло *законосъобразни*. Съгласно чл. 28, ал. 1 АПК административните органи са длъжни да подпомагат гражданите при упражняването на правата им, включително да им предоставят информация, да осигуряват достъп до формулярите и да оказват съдействие при попълването им (т. 1–2). Съгласно ЗСРС и Правилника за дейността на НБКРС не е предвидена специална процедура по подпомагане на подателите на сигнали, но в правилника е предвидена възможност за подаване на такива. Следователно за членовете на Бюрото и администрацията му е възникнало задължение за оказване на дължимото съдействие на гражданите съгласно общата разпоредба на АПК. Такива са принципите в правовата държава, в която висша ценност са правата на личността и гражданина – държавните органи и служители са

призвани да съдействат и подпомагат гражданите. Непознаването на посочената нормативна уредба и на принципите, на които тя се основава, което пронизва цялото производство – от започването на производството по чл. 59 ЗЗКИ, през издаването на акта за отнемане на разрешението за достъп, до издаването на обжалваното решение, свидетелства за определен вид култура и мотиви за действие, рудимент от миналото, които са абсолютно несъвместими с основите на действащите принципи на правото, Конституцията и нормативната уредба. Неотчитането на тези норми и най-вече на обстоятелството, че действията, посочени в прессъобщението на прокуратурата, са не само правомерни, но и в изпълнение на законово задължение, представлява **съществено нарушение на материалния закон**.

5. Презумпция за невиновност

Посочването в цитираното прессъобщение на обстоятелството, че е оказано съдействие на лица, които били обвиняеми или подсъдими, отразява непознаване на Конституцията и действащото законодателство. Съгласно чл. 6, ал. 1 от Конституцията гражданите са равни пред закона, а съгласно ал. 2 не може да бъдат подлагани на дискриминация по посочените признаци. Съгласно чл. 31, ал. 3 от Конституцията всеки е невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда, поради което не е допустима дискриминация и по този признак. Съгласно ЗСРС и Правилника за дейността на НБКСРС гражданите имат правото да подават сигнали, с които да искат да бъдат уведомявани за използвани спрямо тях СРС, независимо от обстоятелството, че са обвиняеми. Различен е въпросът дали такава информация ще им бъде предоставена, но решаването му е в компетенциите на Бюрото като колективен държавен орган. По никакъв начин не са излагани твърдения, че съм информирал без решение на Бюрото граждани относно използвани спрямо тях СРС и категорично не съм извършвал подобно нещо. Неразбирането обаче, че гражданите имат еднакви права да бъдат подпомагани, независимо от това дали срещу тях се водят наказателни производства, е **в сериозно нарушение на закона**.

Несъответствие с целта на закона

В светлината на всички посочени нарушения става ясно, че с обжалваното решение не е отчетено съществено условие за законосъобразността на акта на ДАНС – съответствието с целта на закона. Аз съм заместник-председател на държавния орган, който осъществява контролна дейност по отношение тъкмо на тези органи, които използват специални разузнавателни средства, включително ДАНС и прокуратурата. Създаването на предпоставки за прекратяването на правоотношението ми и на статута ми има за резултат подриването на самото съществуване на Националното бюро. Когато тази дейност е съпътствана с тежки, сериозни нарушения както на процедурата, така и на процесуалния закон, и се основава на неясни факти, които освен това не може да бъдат преценени като водещи до извод, че съм нарушил закона, тя е в открито

нение от целта на закона. Това отклонение е особено сериозно, тъй като има за последица *атакуването на дейността на независим държавен орган от контролирани от него институции с репресивни функции*. Персоналното неоснователно атакуване на член на Бюрото има за резултат *накърняване на ефективността на дейността на институцията, но същевременно е и предупреждение към останалите ѝ членове, което би имало възпиращ ефект*. Тази цел е напълно **недопустима от гледна точка на правовия ред и закона**.

Искане

Предвид изложеното **моля да отмените** обжалваното решение като постановено при **съществено нарушение на процесуалните правила и материалния закон и като необосновано**.

Доказателствени искания: Моля съдът служебно да изиска и приложи по делото: а) правилата на ДКСИ относно процедурата по чл. 65–66 ЗЗКИ; б) протокол от заседанието/заседанията, проведени в производството по обжалваното решение; в) цялата административна преписка при ДКСИ; г) преписките в Бюрото по посочените случаи; д) документите по проверката, направена от ДАНС в хода на производството по чл. 59 ЗЗКИ.

С уважение:

(Г. Гатев)